

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 3 декември 1998 година

относно общи правила за попълване на единен образец на разрешение за пребиваване

(98/701/ПВР)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Съвместно действие 97/11/ПВР от 16 декември 1996 г. относно единен образец на разрешение за пребиваване¹, и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като има предвид, че е необходимо да се установят общи правила за попълване на този образец с цел единство;

като има предвид, че настоящото решение не противоречи на правото на държавите-членки да признават държави и териториални общности, както и паспортите и пътните документи, които се издават от тези държави или общности; като има предвид, че използването на кодовете, които са посочени в допълнението към настоящото решение имат чисто административен характер и не накърняват определянето на националността на лицата, които пребивават в трети страни,

РЕШИ:

Член 1

Единният образец на разрешение за пребиваване се попълва в съответствие с правилата, които се съдържат в приложението към настоящото решение.

Член 2

Съветът преразглежда правилата и кодовете в приложението и допълнението към настоящото решение най-малко един път годишно за да ги актуализира.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Съставено в Брюксел на 3 декември 1998 година.

За Съвета:
Председател
K. SCHLÖGL

¹ ОВ L 7, 10.1.1997 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОПЪЛВАНЕ НА ЧАСТТА ЗА ОБЩИ СВЕДЕНИЯ НА СТИКЕРА В ЕДИННИЯ ОБРАЗЕЦ НА РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ПРЕБИВАВАНЕ.

Установения формат на стикера е формат ID2 (с размерите на карта тип ID2 (ISO 7810)).

Осем графи трябва да се попълнят в съответствие с техническите спецификации, при необходимост, както следва:

1. Номер на разрешението

На това място се вписва номерът на документа (защитен със специални знаци за защита и предшестван от буквен код), съгласно първата част на параграф 3.7 (начална(и) буква(и), както е посочено в параграф 3.2) от техническите спецификации.

2. Име

Тук се вписват, по ред, името(имената) и презимето(презимената). Името(имената) и презимето(презимената) в документа, към който се залепва стикера, трябва да са напълно еднакви с тези, които са върху стикера.

3. Графа “валиден до”

На това място се вписва датата, на която изтича валидността на документа, или когато е необходимо, дума или код, които указват безсрочна валидност.

Държавите-членки съобщават в Генералния секретариат на Съвета различните думи и кодове, във връзка с предходната алинея, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

Когато има срок на валидност, датата трябва да бъде вписана в три групи от по две цифри в следния ред – две за деня, две за месеца и две за годината, те трябва да бъдат разделени с тире, като първата цифра е нула, когато числото е по-малко от десет (например: 15-01-96: 15 януари 1996 г.).

4. Дата и място на издаване

Тук се вписват мястото и датата на издаване на разрешението за пребиваване.

Датата на издаване се вписва в три групи по две цифри по реда, който е предвиден в точка 3 на алинея трета.

5. Категория на разрешението

Тук се определя категорията на разрешението за пребиваване, което се издава от държавата-членка на граждани на трета страна.

Не е целесъобразно да се хармонизира тази графа, поради различията между законодателствата на държавите-членки. Независимо от това, държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните вписвания, които се включват в тази графа, за да може секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

6. Забележки

В тази графа държавите-членки могат да включват указания и забележки, които се използват на национално ниво, и които са необходими според националните разпоредби за граждани на трети страни, включително указания относно разрешение за работа и номер на паспорта.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета постоянните вписвания, които включва тази графа, за да може Секретариатът да изготви списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

7. Дата, подпис, потвърждаване

Когато е необходимо, институцията, която издава документа, може да положи тук своя подпис и/или печат и да поиска от титуляра да положи своя подпис.

Ако тази графа се попълва, датата трябва да бъде вписана в три групи по две цифри в последователността, предвидена в точка 3, алинея трета.

Когато законодателството или практиката на държавата-членка изисква да се сложи печат на органа, който издал документа, печатът следва да се положи в правоъгълника, който граничи в дясно с десния край на стикера, в ляво - от графа "забележки", в горната част - от герба на държавата-членка и в долната част - от зоната за машинно четене.

Освен това е желателно печатът да е правоъгълен, с височина 1 cm, дължина 2,5 cm и да показва наименованието на органа, който е издал разрешението за пребиваване, подпис и/или дата; подписът и/или датата следва да бъдат оградени от всяка страна с три успоредни хоризонтални линии, като средната е два пъти по-къса от другите две.

8. Зона за машинно четене

Зоната за машинно четене (включително кодовете, които указват националността или друг статут) се попълва съгласно нормите на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО), както са записани в техническата спецификация. На втория ред се посочва номера на разрешението или номера на паспорта. Трите кода за националността или за статута на титуляра на разрешението за пребиваване се вписват в съответствие със списъка в допълнението.

Държавите-членки съобщават в Генералния секретариат на Съвета дали вписват номера на разрешението или номера на паспорта. Секретариатът разпространява тази информация до всички държави-членки.

II. ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОПЪЛВАНЕ НА ЧАСТТА ЗА ОБЩИ СВЕДЕНИЯ В САМОСТОЯТЕЛНИЯ ДОКУМЕНТ НА ЕДИНИЯ ОБРАЗЕЦ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА ПРЕБИВАВАНЕ

A. ЛИЦЕВА СТРАНА

1. Номер на разрешението

На това място се вписва номерът на документа, предшестван от буквен код, съгласно част втора от точка 3.2 (начална(и) буква(и), както е определено в точка 3.2 от първата част) от техническите спецификации.

2. Име

Тук се вписват по ред името(имената) и презимето(презимената).

3. Графа “валиден до”

Тук се вписва датата, на която изтича валидността на документа, или когато е необходимо, дума или код, който указват безсрочна валидност.

Държавите-членки съобщават в Генералния секретариат на Съвета различните думи и кодове, във връзка с предходната алинея, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

Когато има срок на валидност, той трябва да бъде изписан в три групи по две цифри в следния ред – две за деня, две за месеца и две за годината, като те трябва да бъдат разделени с тире, първата цифра е нула, когато числото е по-малко от десет (например:15-01-96: 15 януари 1996 година).

4. Място и дата на издаване

Тук се вписват мястото и датата на издаване на разрешението за пребиваване.

Датата на издаване се вписва в три групи по две цифри в последователността, която е посочена в точка 3, алинея трета.

5. Категория на разрешението

Тук се посочва конкретната категория на разрешението за пребиваване, издадено от държавата-членка на гражданин на трета страна.

Не е целесъобразно да се хармонизира тази графа, поради различията между законодателствата на държавите-членки. Независимо от това, държавите-членки ще съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните забележки, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

6. Забележки

В тази графа държавите-членки могат да включват информация и забележки, които са използвани на национално ниво, и които се изискват от разпоредбите на националното право относно граждани на трети страни, по-специално указания за разрешение за работа.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета постоянните сведения, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да изготви списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

7. Дата, подпис, разрешение

Когато е необходимо, органът, който издава документа, може да положи тук своя подпис и/или печат и да поиска от титуляра да положи своя подпис.

Ако тази графа се попълва, датата следва да бъде изписана в три групи от по две цифри в последователността, която е посочена в точка 3, алинея трета.

Когато законодателството или практиката на държавата-членка изисква да се сложи печат на органа, който е издал документа, печатът може да се положи в правоъгълника, ограден в дясно от края на самостоятелния документ, в ляво от графата “забележки”, в горната част от герба на държавата-членка и в долната част от зоната за машинно четене.

Освен това е желателно печатът да е правоъгълен, с височина 1 cm, дължина 2,5 cm¹ и да показва наименованието на органа, който е издал разрешението за пребиваване, подпис и/или дата; подписът и/или датата следва да бъдат оградени от

¹ При формат ID1 тези размери следва да се намалят наполовина.

всяка страна с три успоредни хоризонтални линии, като средната е два пъти по-къса от другите две.

Б) ГРЪБ

На гърба на самостоятелния документ се отбелязват следните допълнителни информация:

8. Дата и място на раждане

Тук се посочват мястото и датата на раждане на титуляра на разрешението за пребиваване.

Мястото на раждане и наименованието на града, ако е известно, както и на държавата, където е роден титулярът на разрешението за пребиваване. Необходимо е да се посочи държавата по месторождение, защото националността на титуляра може да е различна от държавата по месторождение.

Датата на раждане се вписва в три групи от по две цифри в последователността, посочена в точка 3, алинея трета.

9. Националност

Тук се вписва националността или някакъв друг статут на титуляра на разрешението за пребиваване.

Националността се вписва като се посочи името на държавата, чийто гражданин е чужденецът, или друг съответстващ статут. Например: Колумбия.

10. Пол

Тук се вписва полът на титуляра на разрешението съгласно нормите на ИКАО за зоната за машинно четене.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните бележки, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи във всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

11. Забележки

В тази графа държавите-членки могат да включват информация и забележки, използвани на национално ниво, които се изискват съгласно разпоредбите на националното законодателство относно граждани на трети страни, например адресът на титуляра.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните забележки, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

12. Зона за машинно четене

(на гърба на документ с формат ID1 и на лицевата страна на документ с формат ID2)

Зоната за машинно четене (включително кодовете, които указват националността или друг статут) се попълва съгласно нормите на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО), както са записани в техническата спецификация. Вписването на трите кода за националност или статут на титуляра на разрешението става съгласно списъка в допълнението.

Допълнение

Списък на кодовете за вписване в зоната за електронно разчитане на националността и на статута на титуляра на разрешението за пребиваване

ЕВРОПА

ALB	Албания
FRM	Бивша югославска република Македония
AND	Андора
ARM	Армения
AZE	Азербайджан
BLR	Беларус
BIH	Босна и Херцеговина
BGR	България
CYP	Кипър
HRV	Хърватия
EST	Естония
GEO	Грузия
HUN	Унгария
LVA	Латвия
LTU	Литва
MLT	Малта
MDA	Република Молдова
MCO	Монако
POL	Полша
CZE	Чешка република
ROM	Румъния
RUS	Русия
SMR	Сан Марино
VAT	Ватикана (Светия престол)
SVK	Словакия
SVN	Словения
CHE	Швейцария
TUR	Турция
UKR	Украйна
YUG	Федеративна република Югославия

АФРИКА

ZAF	Южна Африка
DZA	Алжир
AGO	Ангола
BEN	Бенин
BWA	Ботсвана
BFA	Буркина Фасо
BDI	Бурунди

CMR	Камерун
CPV	Зелени нос
CAF	Централноафриканска република
COM	Коморски острови
COD	Конго (Демократична република)
COG	Конго
CIV	Кот д'Ивоар
DJI	Джибути
EGY	Египет
ERI	Еритрея
ETH	Етиопия
GAB	Габон
GMB	Гамбия
GHA	Гана
GNQ	Екваториална Гвинея
GIN	Гвинея
GNB	Гвинея-Бисау
KEN	Кения
LSO	Лесото
LBR	Либерия
LBY	Либийска арабска джамахирия
MDG	Мадагаскар
MWI	Малави
MLI	Мали
MUS	Мавриций
MRT	Мавритания
MAR	Мароко
MOZ	Мозамбик
NAM	Намибия
NER	Нигер
NGA	Нигерия
UGA	Уганда
RWA	Руанда
STP	Сао -Томе и Принсипи
SEN	Сенегал
SYC	Сейшелски острови
SLE	Сиера Леоне
SOM	Сомалия
SDN	Судан
SWZ	Свазиленд
TZA	Танзания
TCD	Чад
TGO	Того
TUN	Тунис
ZMB	Замбия
ZWE	Зимбабве

АМЕРИКА

ATG	Антигуа и Барбуда
ARG	Аржентина
BHS	Бахамски острови
BRB	Барбадос
BLZ	Белиз
BOL	Боливия
BRA	Бразилия
CAN	Канада
CHL	Чили
COL	Колумбия
CRI	Коста Рика
CUB	Куба
DMA	Доминика
DOM	Доминиканска република
SLV	Салвадор
ECU	Еквадор
USA	Съединени американски щати
GRD	Гренада
GTM	Гватемала
GUY	Гвиана
HTI	Хаити
HND	Хондурас
JAM	Ямайка
MEX	Мексико
NIC	Никарагуа
PAN	Панама
PRY	Парагвай
PER	Перу
KNA	Сейнт Кристофър и Невис
LCA	Сейнт Лусия
VCT	Сейнт Винсент и Гренадин
SUR	Суринам
TTO	Тринидад и Тобаго
URY	Уругвай
VEN	Венецуела

АЗИЯ

AFG	Афганистан
SAU	Саудитска Арабия
BHR	Бахрейн
BGD	Бангладеш
BTN	Бутан

BRN	Бруней Дарусалам
KHM	Камбоджа
CHN (1)	Китай
PRK	Корея (Народнодемократична република)
KOR	Република Корея
ARE	Обединени арабски емирства
IND	Индия
IDN	Индонезия
IRQ	Ирак
IRN	Иран (Ислямска република)
ISR	Израел
JPN	Япония
JOR	Йордания
KAZ	Казахстан
KGZ	Киргизстан
KWT	Кувейт
LAO	Лаоска народнодемократична република
LBN	Ливан
MYS	Малайзия
MDV	Малдивски острови
MNG	Монголия
MMR	Мианмар
NPL	Непал
OMN	Оман
UZB	Узбекистан
PAK	Пакистан
*	Палестина
PHL	Филипини
QAT	Катар
SGP	Сингапур
LKA	Шри Ланка
SYR	Сирия
TJK	Таджикистан
THA	Тайланд
TMP	Източен Тимор
TKM	Туркменистан
VNM	Виетнам
YEM	Йемен

ОКЕАНИЯ

AUS	Австралия
FJI	Фиджи
KIR	Кирибати
MHL	Маршалови острови
FSM	Микронезия (Федерални щати)

NRU	Науру
NZL	Нова Зеландия
PLW	Палау
PNG	Папуа-Нова Гвинея
SLB	Соломонови острови
WSM	Самоа
TON	Тонга
TUV	Тувалу
VUT	Вануату

(1) За лицата, които пребивават в Хонконг може да се използва код HKG

Следните кодове също се използват:

XXA	апатриди
XXB	бежанци (Конвенция от 28 юли 1951 г.)
XXC	други бежанци
CRC	Международен комитет на Червения кръст
UNR	ВКБООН